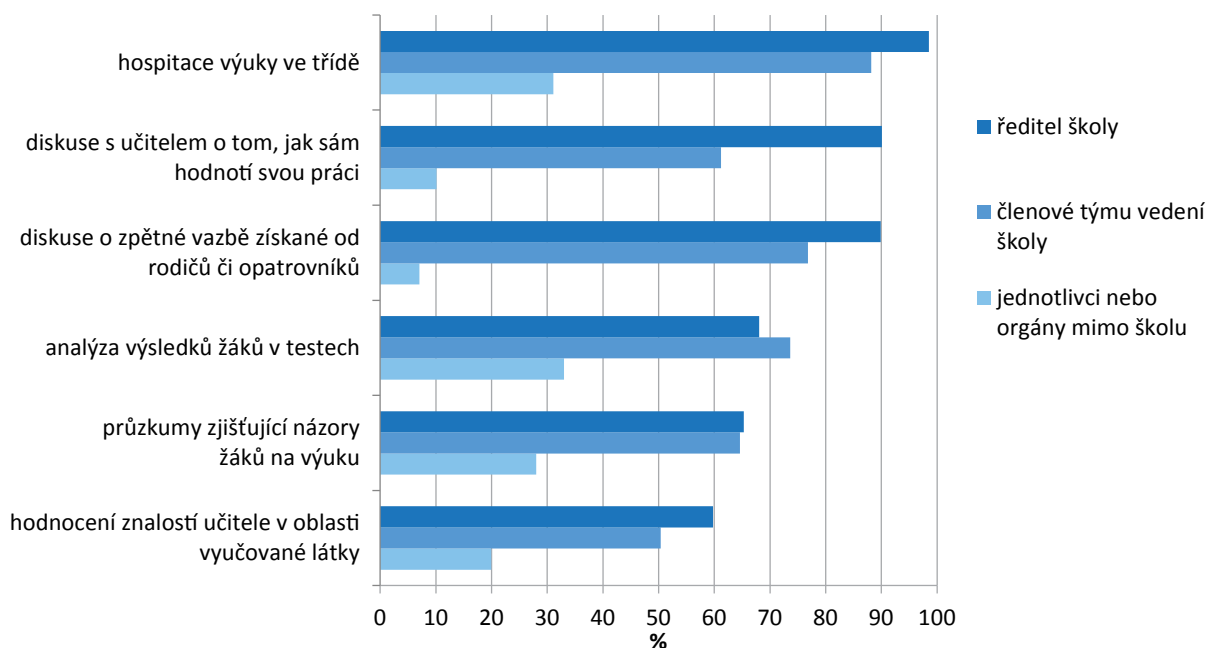

V ČR je podíl učitelů, kteří jsou ve školách formálně hodnoceni členy týmu vedení školy, vysoký (92 %) a přibližně odpovídá také podílu učitelů, kteří jsou ve škole formálně hodnoceni jednotlivci a orgány mimo školu (např. školní inspektoři, zástupci státní správy, zástupci zřizovatele). Existují zde však rozdíly v četnosti takového hodnocení. Zatímco hodnocení členy týmu vedení školy je dle výpovědi ředitelů prováděno v 80 % případů jednou ročně a častěji, u hodnocení učitelů externími subjekty se jedná v 62 % případů o hodnocení prováděné méně než jednou za dva roky (to mj. souvisí s četností provádění inspekční činnosti ve školách v ČR). Méně časté je potom formální hodnocení učitelů ze strany ostatních učitelů, kteří nejsou členy týmu vedení školy (55 % učitelů pracuje ve školách, kde toto hodnocení není nikdy prováděno; viz graf č. 19), a ze strany mentorů.

Formy hodnocení učitelů ve škole

Jak bylo uvedeno výše, nejvíce učitelů pracuje v ČR ve školách, kde je formální hodnocení jejich práce prováděno ředitelem školy, členy týmu vedení školy a externími hodnotiteli. Z grafu č. 20 je patrné, že formální hodnocení učitelů ze strany ředitelů škol je nejčastěji založeno na hospitacích ve třídě, na diskusi s učitelem o tom, jak sám hodnotí svou práci a na diskusi založené na zpětné vazbě od rodičů či opatrovníků. Ve všech těchto případech se jedná o výrazně nadprůměrný podíl učitelů (90 % a více), které ředitelé hodnotí uvedenými způsoby.

Graf č. 20: Podíl učitelů v ČR, v jejichž škole probíhá formální hodnocení učitelů uvedenými způsoby

Nejméně časté je pak u ředitelů v ČR hodnocení znalostí učitelů v oblasti vyučované látky, nicméně i v tomto případě je podíl učitelů, jejichž ředitelé je takto hodnotí, v mezinárodním srovnání výrazně nadprůměrný. Zatímco u hodnocení ze strany členů týmu vedení školy můžeme sledovat přibližně podobné rozložení odpovědí, poněkud odlišná je situace u hodnocení, jež zajišťují jednotlivci nebo orgány mimo školu. To je v ČR prováděno vedle třídních hospitací nejčastěji na základě analýz výsledků žáků v testech a na základě průzkumu názorů žáků na výuku. Opět zde lze nalézt značné rozdíly mezi zúčastněnými zeměmi. Zatímco např. ve Francii pracuje téměř 80 % učitelů ve školách, kde externí subjekty hodnotí učitele prostřednictvím hospitací ve třídě, ve Finsku, Itálii a Austrálii je to méně než 2 % učitelů.